

Выходить во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рунъ олгъ) о 4-й годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ бібліотеки наймен. поетії" виходить по 2 почат. арк. кожного 16-го и посдніого днія кожного місяця. Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 8 улиця Академічна. Всі листи, посылки и рекламації належать переслати підъ адресою: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 8 ул. Академічна. Рукописи не звертаються толькож на попереднє застороження. Пеодніко чиство стоить 12 кр. а. в. Оголошення приймаються по цій 6 кр. а. в. бть одновідночкою початковою. Рекламації неопочатаній вільний бть порта. Предплату наложити переслати франко (найлучше почтовимъ посиланнямъ) до: Адміністрація часописа "Дѣло" Ч. 8 Академічна.

VII. Читателівъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *п-ji*, *б-і*, *и* (въ серединѣ и на кінці слівъ) = *ы*, *и* (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *і*, *б* (на початку слівъ) = *ві*.

Отъ Администрації.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався 4-й чверть-рікъ. Просимо поскоріти съ надсланьемъ предплати на новий чверть-рікъ, а заразомъ просимо виробити рахунки за минувшій часъ.

Прикмети "закристіяна".

Перший обявляння галицької днівниці єсть родѣ Dzienika pol. и Gazetы пагонь представлюють вже толькож патологічный інтересъ для студій надъ хоробливымъ розвоемъ галицько-польського шевинізму. Огь коли въ країні шпиталю въ Кульпарковѣ выдалено неуздічно хорыхъ, на стоянці Dzienika pol. можна що разъ частійше страйти сліди божевільнихъ високобойкі Кульпарківськихъ венесіоністівъ.

Такъ недавно появилась єсть Ч. 280 Dzienika pol. вступна статя, нимърена інѣю то противъ ѿ. Змартыхвстанцівъ, але въ сущності обчислена на то, щобъ осквернити едину руску гимназію во Львовѣ, виставляючи ви ѹї гійзмо "москальофильської пропаганды" и єь однієї сторони виставити Русинамъ хосенівство а бодай нещодливостъ інтернату ѿ. Змартыхвстанцівъ, а єь другої сторони у гимназію, такъ самъ ікъ ского часу приготовлялась дорога до Добромуля. Сама статя Dzien. pol. носила на собѣ надто видиме пято божевільної злословії, щобъ можна було сумішити єи походженю и нею поважно занимались.

Нынѣ однажко забрали голось въ той спрівъ такъ настоитель ѿ. Змартыхвстанцівъ, ікъ и директоръ рускої гимназії, заверчали вѣмъ мінимумъ фактамъ и виходами Dzien. pol., що вірочѣмъ будо о столько вишинымъ, сколько кождїй здорово-мелічайшій же при самбѣ читанію статії Dz. pol. мігъ доказити безпідставність інчамъ посправданії нашти сїї газети. Редакція Dzien. pol. приверта до стїни, щобъ подала докази своїхъ виходівъ о "москальофильській пропаганді-

ї" въ рускій гімназії, отповѣла, що она сего не може зробити "z powodów, które každy latwo zgadzisie"! Сего не може редакції зробити що до мінимого розширення россійськихъ брошур мѣжъ учениками ѿ. Змартыхвстанцівъ учащаючими до рускої гімназії! А що до "москальофильської пропаганды", то редакція наводить на доказъ сїї пропаганды то, що молодїжъ "входить и виходить въ церкви бѣль заду и порядку, размовляє, смеється, а падо demonstracjyje nie klekta w cerkwi". Horrendum!! Коли сїє признаки "москальофильської пропаганды", то відома такої логики Dzien. pol. цѣлій Львівъ съ вѣмъ своими костелами єсть гійзомъ етрашної москальофильської пропаганды, далеко больше, ікъ руска гімназія и ваглядно Волоска церкви. Кто вінє только, що Ру - молодїжъ идуши до сїї церкви мусить переходити черезъ найгустійше людьми наповнений улицѣ, такъ що хиба ви-стенція войскова могла бы тутъ ладъ удержати, кто вінє дальше, ікъ, перевиненою бува ви-всіїдь Волоска церкви народомъ такъ, що тамъ не то що єо можна вклікнути, але и станови го, сїї легко зрозумѣє, для чого молодїжъ не може анѣ входити анѣ виходить въ церкви войсковими рядами, ікъ въ церкви віляти на плечахъ другихъ людей. Коли бъ однакожъ репортеры Dzien. pol. замѣть інно-стороннихъ "перегріяній" ехотѣли завитати коли хочбы до латинськихъ костелівъ, то побачили бъ, що и тутъ польська молодїжъ входити не все въ такомъ то даже виорцевдьмъ ладѣ, (чого остаточно въ людіомъ мѣстѣ и відомо) а нальо, що нальо въ катедральному костелѣ латинському майже больша часть людей "demonstracyje nies klekta" и єо розвоюи або и смѣхи не належать до приви-лѣній учащаючихъ до рускихъ церкви, але противно, ікъ показують гдякій звій вітра-ви, виїсїмъ где инде. Се все повиннобы було здергати редакцію Dzien. pol. бѣль єи ви-доѣнь о "москальофильській пропагандѣ". Але, що сїє не сталося, що Dzienik polski мімо того такъ голосно и зальо выводить свои на-пасті на руску гімназію и руску молодїжъ, — єе показав вже що бльше, — єе доказъ, що умисловъ слабости спрадѣ въ переражаючій способѣ обгортають гдякій умы, которымъ були бы дтоїдніе мѣсце въ Кульпарковѣ, если бы ихъ недуга не була невылѣчимою.

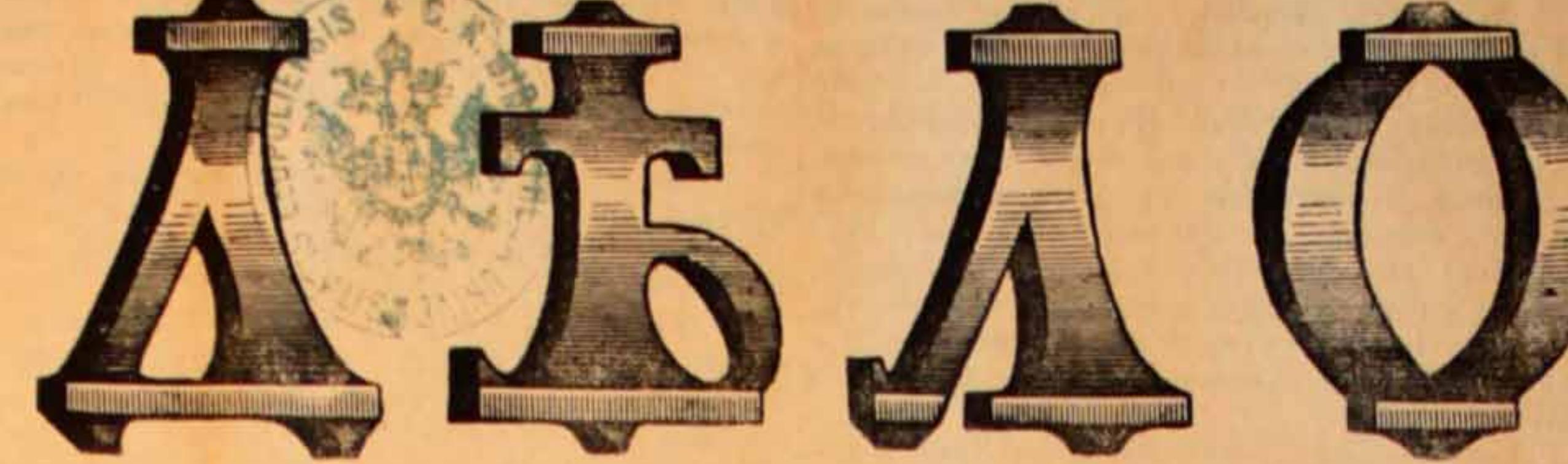
Сего типу рухаються съ тими єи идеалами "спольніхъ интересій". А коли сїє жити поверчаться въ зачарованій кругъ такихъ "идеалівъ", коли тутъ всякий поступу стрічча сильний споръ цѣлої віткої фалangi, коли тутъ не має слѣду позитивної працї поступової, а все тихе якою мало що не середно-їчною мертвотою, а єь той мертвотѣ и по-порочуванію назадъ упада краї, нидѣ народѣ и виїсуваються страшні мары нужды въ усіхъ бокой, — то сїє знає, що громада сторон-никівъ и послѣдувателей сїї типу не такъ має и не такъ бѣль виїму на наше жити, ікъ єи зданилося. Галицько-шляхтій консерватизмъ має видимо свою силу, хочбы лише силу неподвижного тягару. Не способна та сила сама собою виробити въ себе нову силу по-двигу, руху и поступу другихъ. Въ одніомъ складно слуша здигається она до дѣла — до акції. Бѣль одніє справа, одніє мажже слово, що виправлю ту силу въ руки. Послѣдніа сцена оповѣдання подає намъ вѣрный образъ такого руху. Отъ чогожъ то сїї мертваки хоры єжини въ єїї мертвоти и вриється на робії ноги? Трикратне благословенство, трирамен-ний крестъ пориває єо въ сїї мертвоти на робії ноги до безпамятного порыву!

Се може видається на око смѣшнимъ и неизміримъ. Оно й єсть смѣшнимъ, дуже комічнимъ, але тымъ не менше зовсієвъ правдивимъ и въ той починіи и сатира и глубока праца сїї сатири надъ сторонниками и послѣдувателями сїї типу. Тутъ єеть ключъ розумінії объяснови нашого щоденного жити. Толкуйте такому типови про позитивну вращаю-ди бобра краю, — бѣль не знає нічого; толкуйте єму про економіти працю — бѣль мер-тый чи лінійний; толкуйте про поступу —

бѣль не розуміє и глухій; толкуйте про науку и просвѣту народу — бѣль отхрощує; але відгадайте за трираменнымъ кресть, подайте єму поголоску, що въ двохъ-трехъ селахъ поста-лено трираменный крестъ, що тамъ або сїямъ-ко небудь захотівъ покористуватись вѣро-ісповѣднимъ законами, — єы не потребуети громовини — бѣль єть одного такого слова, на одну таку поголоску вібреся на робії ноги и готовъ Богъ азас що зробити, все єо має и не має, жертвувасти, все робити, а коли не робити, то бодай не сїє сїїти кликати: Polizei! Се Ахилесова пита єого типу: вразйтъ єи, а побачите всю силу вворушення, икои єы єи-ко не догадувались въ адрихібломъ орга-нізмѣ!

И погляньте въ дѣйстїе жити" и дѣланье тѣль, ікъ сторонниківъ и іхъ пра-виль-ній організ: коли они не знаютъ, що зробити єть економічнимъ упадкомъ краю, и якъ него виїднігнутись, коли они не знаютъ, куди повернутись єть реформою автономічного устрою краю и не находити мѣжъ собою Колюбама, що постанови ви єть просто єе йде-їонізмъ, коли просвѣта народу при іхъ заходахъ, а властиво єади іхъ заходівъ все таки стоять тамъ, где стояла с. в. не богато виїше вера, коли реформа устрою підъ все таки у нихъ представлена ти самї трудности, ікъ и поїзда акустики виїсїмъ неакустичною а країнами технічними знаменитостями и превес-лихими коштами вбудованої сїї сїїмової, — то въ одніомъ зробили и робять они незапе-речимо дуже много, на диво много, скоро, жер-тюючи кошти жертвомъ покрыва фонду країнъ, сприяю и енергично — въ выгуб-лююю и ватираню хочбы найменшого слѣду и тѣни того, що розуміється підъ "Ігукротемъ"

Предплата на "Дѣло" для Америки:		Для Россіи	
на цѣлій рікъ . . .	8 зр.	на цѣлій рікъ . . .	8 зр.
на п'ять року . . .	4 зр.	на п'ять року . . .	4 зр.
на четверть року . . .	2 зр.	на четверть року . . .	2 руб.
съ дод. "Бібліотеки":		съ дод. "Бібліотеки":	
на цѣлій рікъ . . .	12 зр.	на цѣлій рікъ . . .	12 руб.
на п'ять року . . .	6 зр.	на п'ять року . . .	6 руб.
на четверть року . . .	3 зр.	на четверть року . . .	3 руб.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлій рікъ . . .	5 зр.	на цѣлій рікъ . . .	5 руб.
на п'ять року . . .	250	на п'ять року . . .	2 р. 50 к.
на четверть року . . .	125	на четверть року . . .	125
съ дод. "Бібліотеки":		на самъ додатокъ:	
на цѣлій рікъ . . .	10 зр.	на цѣлій рікъ . . .	10 зр.
на п'ять року . . .	5 зр.	на п'ять року . . .	5 зр.
на четверть року . . .	250	на четверть року . . .	250
съ дод. "Бібліотеки":		на самъ додатокъ:	
на цѣлій рікъ . . .	14 зр.	на цѣлій рікъ . . .	14 зр.

ДОПИСИ.

Зъ Дрогобича.

Понятье о щастю, ікъ и само щастье есть дуже ваглядне. Мѣсто Дрогобичъ може вважатися ваглядно щасливымъ іко осередокъ нафтиного промислу, хочь, ікъ показаєся, підвиди-шній мин. Дунієвській податокъ бѣль нафти багато въ гдечѣмъ зменшав бодай у гдякіхъ Дрогобичанъ почутує сїї щасливостъ. Дрогобичъ може вважатися щасливимъ, маючи въ особѣ пос. Гаванера свого сїївпредставителя въ радѣ держави. Дрогобичъ має та щастіе, що єго посолъ до сїїму не толькож єсть министромъ и Експеленцію, але почуваєся до обов'язку ставати передъ євоими виборцами. А сїє не мале, хочь все таки лише ваглядне щастіе, бо, ікъ справедливо сказав пос. Охримовичъ, "вѣдомо панамъ, що мало который въ пословъ почуваєся до обов'язку, станути передъ євоими виборцами". Не знаю, чи пос. Охримовичъ має тутъ на думцѣ рускихъ пословъ, але на кождїй случаѣ має повне право на подстани практики рускихъ пословъ сказати слова и вважати сїї за велику васлугу, що мин. Земляковскій, хочь и носить титулъ, котримъ еще інъ одинъ рускій посолъ не може повелічати, завитавъ дни 7 жовтня с. р. до Дрогобича, що єїї станути передъ євоими виборцами. Не знаю, чи пос. Охримовичъ має тутъ на думцѣ рускихъ пословъ, але на кождїй случаѣ має повне право на подстани практики рускихъ пословъ сказати слова и вважати сїї за велику васлугу, що министромъ и Експеленцію, але посольство мусїть до євоїхъ виборцівъ промовляти дуже популярнимъ, майже біблійскимъ складомъ, щоби бути зрозумілимъ и надъ мѣру не ви-силювати мыслення участниковъ пиру. "На вѣдомъ свѣтѣ безъ волі Божої нѣчого не дѣ-єся", — говоривъ мѣжъ іншими посоломъ-мини-стеромъ — "тоже не случай се зробивъ, а воля Божа, що тутъ въ т旣ъ мѣстѣ мешкають Поляки и Русини, що мешкають ісповѣдники Христа и Мойсея. — То воля Божа, а Богъ єсть нашъ отець. Отець отже не може хотіти, щоби єго дѣти жили въ незгодѣ (громкій опле-схи), Богъ нашъ єсть Богомъ любви, отже и певно, що коли хотіти, щоби ви тутъ разомъ мешкали, хотіти, щоби ви себе любили. Тоже М. П. коли підете за сїїю волю Божою, Го-сподь поблагословітъ и кождому поодинокому и цѣлій громадѣ, чого вамъ въ серці бажаю. (Слава). Ви выбрали мене, не жадаючи бѣль мене політичної програми, — не жадаите таїкъ званого справядання єть мѡї дѣяльності, бо я на мѡ нещастіе (чуті голоси жалю и видко слези въ очахъ гдякіхъ виборцівъ) не толькож посломъ, але и министромъ, — малесенька,

оперта на справедливості и взаимне порозуміннє може дати силу обомъ народамъ и єино сїю силою можуть оба народы остоятись противъ той грязичної бурї. Игуменъ о. Васи-лій о. Немиловичъ закінчивъ тымъ, чимъ розпочався пиръ с. в. тоастомъ на честь міністра-посла, "поручачко єго ласкавої паміти всѣхъ въ такої згодѣ жючихъ". Зъ всего виходить, що въ Дрогобичи говорили о згодѣ лише одні Русини, а не Поляки, а хочь кс. Терлецкій говоривъ о згодѣ обохъ обрядівъ, то сїє далеко не національна згода, тымъ бльше, що гр. Ст. Тарновскій ажъ надто різко виставивъ робжки "польского чувства згода" на традицію історії и конституцію з мѡї", що зновъ, ікъ вѣдомо, зновъ, зовсімъ не означає згода на традицію історії, що вибирати посольство виборцівъ і внесеннями ухвалъ дозвілія лише 30 минутъ. Неменше зрозуміло и те, що після такого пиру гастрономичній функції участниковъ пиру мусїли въ той першій пообѣдній півгодинѣ взти верхъ надъ всїма умисловими функціями и що про те посольство мусїть до євоїхъ виборцівъ промов

але бачите, неожъ таки певна рѣжиниця. Посольство въ сеймъ, а министеръ таю, где ходить о то, чтобы сеймовой ухвалы имести въ дѣло. Служба не дружба, а зновъ не каждый таю щасливый, що може все, що хоче, такожъ и здѣлати. Вѣрте менъ, я дѣланъ, що мбъ и старався щось зробити". Въ томъ дусѣ поверталась промова посла дра І.м., надъ котримъ злосликий „Szczutek“ дивувся, чому она не розпочалась отъ слвъ „Во имені Отца и Сына и Святого Духа“. Однакожъ таке спроваданье видимо не всѣхъ вспокоило, бо ось исповѣдники Мойсей Соммеръ и Гольдбергъ хотъ и узнали загальну автаду жити свого посла, але придеражуючись рукою припомѣдки „На Бога складайся, розвумъся тримайся“, „Богу молись, а самъ стережись“ — почали интерпелювати свого посла, що хочъ и все дѣла по волї Божїй, але не все по волї виборцівъ, що пр. справа дрогобицького шпиталю не дойшла до доброго конця, що податокъ отъ нафтії подвигшений, а жиды не мають приступу до рады школиной. Дръ Земляковскій отвѣтивъ, якъ вже и попереду сказавъ, що не все тое маєся, чого хочеся, а що до податківъ, то коли мы не хочемо повести въ варварство, то повиннії мы платити щоразъ бльшії податки, бо не цивілізація приносить сама съ собою бльшії податки, але податки приносять цивілізацію. Впрочѣмъ ея тема не могла дальше разбиратись безъ певного шкодливого вильву на участниковъ пиру и дръ Земляковскій дуже зручно и до даної хвилї отповѣдно потѣшивъ своїхъ виборцівъ, щобъ були бодай въ того радї, що податки не суть ще бльшії, бо, икъ само въ себе розвумъся, моглибы бути ще бльшії, мимо того, що дръ Земляковскій и дръ Дунавскій суть министрами. Такожъ заявивъ дръ Земляковскій, що не має інчого проти того, щобъ заступникъ жидовъ засѣдавъ въ кр. радѣ школиной. Коли такъ еправа посольского спровадання починала входити на дражливе поле интерпеляції, пос. Охримовичъ въ саму вору звернувъ увагу виборцівъ, що предѣвъ посолъ мбъ на вбръ звичаю бльшої часті послонъ вовсімъ не станути передъ виборцями и не сказати анѣ слова, а не то зжъ наржатися на такій интерпеляції, впрочѣмъ дуже замотаній и почасти нестравній, що отже коли дрогобицькій посолъ сего не зробивъ заявивши, то вже въ сего вигляду належитен ему потумъ довѣрія. Мимо того выб. Ляховичъ зновъ высунувъ съ интерпеляцію о реформѣ промислової уставы, на що дръ Земляковскій отповѣвъ, що правительство вже отъ двохъ лѣтъ працює надъ свою реформою и задумує предложить радѣ державній, але коли? — сего не знати. О. Тороньскій поперъ внесене пос. Охримовича, а на упоминене пред. Блажовскаго, що замѣтъ окликівъ „niech źuje!“ треба до ухвалы потумъ довѣрія піднести руки, піднесли, якъ, еконстатовано и въ Gaz. Nag. — wszyscy pіešal wyborcze g  ce“. Въ той споедбъ закінчилося спроваданье посольске въ 30 минутъ.

Соймъ краевый.

Двайцять друге засідання, дня 10 жовтня

Зъ петицій отчитаныхъ цѣканѣйшій : Мих.

автора, оторопъла зъ розчарования и могла шука-
ти оправдания хиба въ тѣмъ, що представленье
сей оперетки було, мабуть, лише пробне, щобъ
показати ии нова штука годится для сцены, чи нѣ?

Мандаторъ отгрававъ дуже важну и рѣжно-родну ролю въ житю нашего селянскаго народа ; тымъ и надаєся типъ мандатора якъ неможъ лучше такъ для трагичнаго якъ и комичнаго представлена въ образѣ народнаго житя зъ пачини-ныхъ часобъ. Наша литература, правду сказать, зовсімъ убога въ томъ взглядѣ, а найвѣрнѣйшій, хочь далеко еще неповній образъ мандатора все таки является доси въ Корженевскаго „Верховин-цяхъ“, такъ удачно присвоеныхъ нашей сценѣ.

Якимже жъ заявляется „Пань Мандаторъ“? Заразъ въ первомъ актѣ бачимо цѣлу его обстанову. Бачимо его въ мандаторской канцеляріи, якъ онъ послѣ веселой нѣчной гулятики на крестинахъ у эконома спѣває похвальную пѣсню на свое веселое, выгодное, без журне, гуляще житье. Онъ обманює свою жѣнку лестными, солодкими словами, а пропадає за гарными молодицами и дѣвчатами. Гарна вдовица дочка Одарка розналила весь огонь его страсти. Онъ только и думает надтьмъ, якбы еи „змудривать“, та при томъ не забывает и на лѣоницкую Саблю, котрой посвячує колька куплетовъ своихъ веселыхъ пѣсень. Въ своймъ урадѣ має отповѣдну собѣ компанию, писаря и двоятица, такихже пиниць, якъ онъ самъ и такихъ же дируковъ, запонадливыхъ на людску кривду и на добрй хабаръ. До мандаторской канцеляріи приходятъ селяне съ жалобами и просьбами, приходитъ и жидъ съ просьбою о мандаторске покровительство, и всѣ они мусятъ здорово оплачиваться добрыми дарунками и грошами панови мандатарови и его подвластнымъ. Се еще найлучша часть оперетки. Она бодай приближается до характеристики мандатора, хоть вже и тутт

характеристика становиска мандатора не вновь
шерна и тицова, а отношенье мѣжъ мандаторомъ
а писаремъ и десятникомъ за надто конфиденціо-
нальне. Мандаторъ панщиняныхъ часобъ ледво
чи бувбы такъ конфиденціонально частувався и
роздебендувавъ съ писаремъ и десятникомъ, якъ
сей Брониславъ, що зве себе якъ на то „де Зу-
хальскій“! До удачной характеристики мандато-
ра можна зачислити і самъ початокъ интриги
коли то мандаторъ, щобъ позбутись свого сопер-
ника, любовника Одарки, Петра, гарного парубка
и единака поважного и на диво въ тї часы
богатого господаря Миколы, задумує отдать
Петра въ рекруты, а надто еще нѣбы то за ура-
зу мандаторского уряду замыкає его до арешту.
Та тутъ і кончиться властво мандаторъ. Все, що
дальше дѣєся, не показує і слѣду зъ мандатора.
Жінка мандатора дознається отъ Одарки і еї ма-
тери, що панъ Брониславъ напосєвся на дѣвчину
і хоче си „змудрувати“. Зависть і гнівъ обуре-
ни будатся зовсімъ природно въ серцю панъ Зо-
фії і она задумує помоту, чи, якъ каже, „під-
кувати мужа на четыри конята“. Мандаторка на-
мовляє Одарку, щобъ охитрила съ мандаторомъ
щобъ удавала, що йде за его бажаньемъ і щобъ
назначила єму въ лѣсовій прогалинѣ „rendez-vous“
нѣбыто для „змудровання“. За то обѣцює мандато-
торка вyzволити Петра і вymогchi отъ мандато-
ра, щобъ позволивъ побратися Петрови съ Одар-
кою. Одарка подалась на плянъ мандаторки
підхитрила мандатора. На означений вечеръ і
вляєся п. мандаторъ (посля представлени п. Гры-
невецкого въ фраку, съ егрѣльбою на плечахъ
великимъ кошникомъ съ ласощами въ рукахъ!!)
въ лѣсовій прогалинѣ. Тымчасомъ панъ Зофії
розставивши вже попереду Миколу і Одарчину
матерь та писаря і десятника въ лѣсъ, являєс
сама перебрана за Одарку і вysлухавши за д

стровъ иъ Добромылъ при катерованію жонки
рѣкъ. — Громъ. Острѣвъ о замокѣ на будовѣ
церкви. — Громъ. Калушъ о будовѣ церкви та-
же. — Громъ. Раки рука о замокѣ для въ-
горѣльщика. Сеймъ ужильши отъ разу 300
замоковъ.

Зъ порядку дневного соймъ привѣтъ предъ
министръ школы рѣльячой въ Черниговѣ за
1883. Выдатки предложившіи на 46.994 зр., изъ
ходы 29.860 зр., — недобѣрь 17.134 зр.

Внебрачье п. Меруновича разъясняется на т

части. Первый уступъ высказуе загально потребное всестороннаго урегулѣнія отношень правыи жидовъ въ душѣ конституційного рѣгионуправліенія жителями иныхъ вѣроисповѣданій"; другъ уступъ домагаєтъ, чтобы соймъ пожаданіе въ узду высльдѣти содержаніе религійныхъ законоположенійскіхъ обніятыхъ т. зв. "талмудомъ" и конецъ чтобы ухвалюю сойму буда высказаниемъ рѣгионицѣ мѣжъ громадами обонизующихъ законоположенійскіхъ и державныхъ а религійными правами жидовъ. Шо до первого уступу внесенія, то тѣмъ изглядѣ заняли же ухвалы соймовъ въ жютніи 1868 и 30 марта 1876. Комисія тоді отже на первій уступъ внесенія п. Меруновичъ въ наслѣдство ухвалы сойм. въ 1868 р. разъчарованіе въ 1872 р. лишь контролю надъ жидовскими книжками метрическими, але таку контролю не введенено не у вѣхъ громадахъ. Кроме метрическихъ есть еще друга важна спраша, потребующа контролѣ, именно "хайдеры". Т. е. хайдеры поддати подъ контролю — учреждѣніи школьнай и взглядомъ классификаціи учителей и книжекъ школьныхъ. Наконецъ належить усунуть непримѣнности супружествъ жидовскихъ, котрѣ отвѣтствуются съ поминеніемъ закона цивильного. Суть спраши, котрѣ потребуютъ регуляціи. До выслѣдженія содержанія талмуда, то выражено въ цвѣтни 1881 р. академія наукъ въ Баковъ на дотычну петицію п. Меруновича до сїи му заявила, что "булобы рѣчею дуже пожаданіи, чтобы засады талмуда стали вже разъ добре и стій супольности и правительству задля оцінки, въ чёмъ приписы талмуда противятся здамъ супольности христіянской", — то однокомисія не привлекаетъ до выслѣдженія талмуда какъ важности, якъ п. Меруновичъ. Комисія витъ отже слѣдующе внесеніе: "Соймъ изъ правительства, чтобы въ належной дорозѣ провело всесторонне урегулѣванье вѣроисповѣдійскихъ отношень жидовъ, а въ особенности, чтобы провело въ цѣломъ краю отвѣтну организацію въ исповѣдническихъ громадахъ (кагалахъ) съ баченіемъ на тое, чтобы тѣ громады и ихъ зверхность своимъ дѣятствіемъ не вдиралися въ обсягъ законоположеній и администраційныхъ".

Въ загальній дискусії залисалися до го-
дръ Цукеръ, Меруновичъ, дръ Гольдманъ и
Коноваловъ.

Дръ Цукеръ, жидъ, посолъ бродокій, разглаголався дуже широко; говоривъ до $1\frac{1}{2}$ годинъ. На вступѣ заявивъ, что годится съ внесениемъ комисіи и признае потребу реформы кака-дой, але зъ нашихъ мотивовъ, якъ пос. Меруновичъ. Становище жидовъ будо выняткове, а за часовъ Польщѣ; тогды жиды були трактованыко отрубне тѣло, управляли самій собою и подлягали своимъ властямъ духовнымъ не лишь под взглядомъ религійнымъ, але и политичнымъ тадминистраційнымъ. Вже за цѣс. Іосифа II и отступила замѣна. Іосифъ II стоявъ за зверхи властию державы, бувъ отже противный жидо-мѣдѣ бѣзруности. Въ в. 1782 отнято жидовскими

бомъ любовныхъ ортативъ своего мужа о Одарѣ высуваеся яко щебетлива Одарка и почишае шіи мандатора. Коли такъ панъ мандаторъ почнае „мудрувати“ съ мнимою Одаркою, являє любовна пара: Петро съ Одаркою, перебраною мандаторку. Мандаторъ торопъе побачивши невѣность своей жены и почишае мало по мало, кинувши свою Одарку, размахуватись до моральш проповѣди о невѣрности свои жѣнки, але въ тхвилѣ вылуплюеся зъ мнимои Одарки правдич мандаторка и почишае сънати цѣлымъ словаремъ суиужескихъ мораловъ о вѣроломности, а на нець приклекавши розставленыхъ сторожъвъ свое морализуючои мисіи приневолює своего мужа да на письмѣ призволеніе на подруже Петра Одаркою.

Licentia poetica має въ комічній оперетті безперечно найширшій просторъ, але и тутъ су-
певні границѣ, котрыхъ не годится переходи-
ти, если штука не має понижитась до неправдь
та вульгарности. Не бываетъ въ то вхолода.

Зо-
бд-
на-
мъ,
объ
“.
да-
ато-
дар-
и и
я-
ры-
ть и
!!!)
фія,
ину
чеся
ду-
тривіяльності. Не будемо вже въ то входити, сельска дѣвчинка такъ скоро и легко отважи- и подастся на плянъ хитрощѣвъ съ мандаторомъ. але намъ здається, що сцена „змудровування“, ложена авторомъ въ розвязку цѣлон оперет вже ажъ надъ мѣру грѣшила свою тривіаль- стею и що нѣкогда мандаторка не попадабы такій плянъ, якъ панія Зофія де Зухвальська, бы невѣрноть свого мужа, пониженье свого миніяльного достоинства, ба навѣть и свою та- оскорблену честь жіночу (а не то паньску!) та- афашиувати передъ людьми, въ котрихъ онъ пбоїя своєї традиції паньской и пбоїя свого с новища и свого мандаторского свѣтогляду нѣкакъ не вважала за собѣ ровныхъ, але за дуже а значно низшихъ. Самоволя, здирство и деспотич- панованье мандаторовъ надъ мужиками мало і жерело не только въ егоистичній натурѣ, а

По дру Цукеру проховицъ и Царевичъ. Залвляю, що я не думаю отішкти въ того, що я сказавъ при мотивованні сеня. Годжуси на внесенье комісії, що если питанье жидовське має бути то се статися може лише по переробленню талмуда; жалую отже, що частище моого внесення усунула. Самъ Цзинавъ, що талмудъ має двѣ сторони; и свѣтську; я лиши бажавъ, щобы тух розъяснити. Талмудъ не есть

ПЕРЕГЛЯДЬ. ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Король сербскій) выѣхавъ вчера зъ Вѣдня Цѣсарь зложивъ ему прощальную визиту. Побытъ короля Милана въ Вѣдни и частій та довгій визиты цѣсаря и гр. Таффе у него, доказываютъ, что побыть его въ Вѣдни мавъ якусь важну цѣль политичину.

(Споляни делегации) скликаний до Пешту и
25 жовтня с. р. Цесарь выдавъ вже дотычні
письма отрученій до гр. Кальюоки и гр. Таффе.

(Соймъ угорскій.) Засѣданье угорской палаты пословъ было дуже цѣкаво зъ причины двухъ интерпелаций а именно: разрухѣ антижидковскихъ въ Прешбургѣ и справы въ Тиса-Болярѣ. (Въ соймѣ кружила фотографія замордованной девчонки Солимоссой). Насампередъ забравъ голо съ пос. Иванъ Симоній (зъ окраиной лѣвицѣ) и заявивъ, что онъ намѣряе разрухи въ Прешбургѣ и окрестности, задля которыхъ тогдѣ и окрестность названо сѣлищемъ разбушакомъ.

мътого и окрестность названо съдищемъ розишка и палінь, представити въ правдивомъ свѣтлѣ Именно лишь въ одной мѣсцевости, въ Ланцицѣ товны посягнули на жидовоку власнѣсть. Моги вомъ разрухѣ буда месть. Такожь бувъ лишь одинъ случай тѣлесного ушкодженїя и то легкого Въ Прешбургу павѣть, где разрухи були величезныхъ размѣрѣвъ, жадному жидови анъ волосъ зъ головы не упавъ. Въ Прешбургу мало бракувало, що замѣсть разрухѣвъ противъ жидовъ и выбухли разрухи противъ христіанинъ. Симоній въ отупинѣ особливо противъ того, що мин. пре Тисса бувъ разпорядивъ оголосити станъ облоги Г-н — Прешбургу и комитатѣ. Чи разпорядженѣе зъ 1868 р. позволяло «задушувати станъ облоги? Чи той що высадинъ жидови дверѣ або кричать въ мѣстѣ Eiser Нестона!» має право на та

мѣсть „Eljeb Источи!“ має вийти на швейцарській мові. Симоній приписує причину безпорядковъ глубокому огорченю народу на економичне господарство на хибы уставы промысловой, на отчимо-грутовий. Длячого правительство угорске тымъ се ціяльнимъ хибамъ не зарадить? Бо жиды прасотероризують публичну опиню и парламентъ, — бо тогды були бы обмежена жидовска могутність. Симоній отже інтершлює мни. Тиссou: „на якоби подставѣ розпорядити оголосити станъ облоги въ Прешбургу а дальше: чи онъ думав поставить які предложенія законій, котрій дали бы гарантію, що подобний сумній розрухи не будуть повторятися“.

и что буде можна ихъ придушити безъ надзычайныхъ мѣръ?».

Потомъ забравъ голось пос. Оноди (такожъ зъ скрайнои лѣвицѣ) въ справѣ тиса-еслярской. Въ дневникахъ вычитаю я, что противъ иранскаго прокуратора Гаваса, котрого выслали до Нирегигза на слѣдствіе иъ оправѣ тиса-еслярской, подано донось, что онъ намовлялъ сторожевизничного до фальшивыхъ зѣнань въ користъ жидовъ и что судъ высшій выточилъ прокураторови слѣдство, а не усунувъ его отъ дальногурадованія. Оноди учинилъ такожъ закидъ надпрокураторови Козмѣ, котрый не знающи оправы и передъ же разпонѣдашъ, что кошерный рѣзникъ

На той же встрече министр Тисса

Онъ заявилъ, что бить не можетъ допустити жадныхъ насилій надъ майномъ и личнымъ безпеченъствомъ угорскихъ обывателей и все буде ужизнѣи отвѣтныхъ мѣръ, за котрѣи самъ буде отвѣчальный. „Вѣрте менѣ, панове — сказаъ министръ Тисса — небезпечна то рѣчь гратися огнемъ. Потому годъ сго згасити. Розрухи въ Прешбургу гдекто покрываве именемъ „жидовскаго пытана” и радбы ихъ не спинити. Алежъ, мои панове, вѣрте менѣ, шо коли рухъ той зробить першія крокъ, то тогды посльдує другій, рухъ непостыдающихихъ противъ посьдающихихъ. Се же згено не буде жидовске пытанье! Пановецъ заявилъ Тисса, шо предкладас проекты законовъ законъ вротивъ лихвы, уставы заробитческимъ и закона о слюбахъ цивильныхъ, котрѣ маютъ на цѣли въ экономично соціальномъ изглаждѣ до того стремѣти, шобы подобий розрухи никъ въ Прешбургу, не повторилися.

Большость палаты принялъ докладъ промову Тиссы оплесками; послы въ лѣвицѣ съ перерывами словами недоволенія. Пос. Симоній за-
бралъ еще разъ голосъ и заявилъ, что онъ отно-
сѣди министра не принимаетъ до вѣдомости и жа-
де, чтобы она була поставлена на порядку днев-
нѣомъ. Онъ выступаетъ противъ всемогущества же-
бъ, котрѣ маютъ монополь институтъ гроше-
выхъ въ краю, желѣзницъ, торговли въ великов-
асти прасы памѣть офиціозной и офиціальной. —
При голосованіи показалася значна большость го-
лосовъ за принятьемъ отповѣди мин. Тиссы до-

(Реформу актина выборчаго до рады державы), якъ мы вже донесли послѣднаго разу, санкционувашъ цѣсарь дnia 4 с. ж. въ самъ день своихъ именанъ. Между здѣбутами теперѣшнаго правительства наименея тая реформа одно зъ первыхъ бѣць, бо си можна уважати першии проложенья политичныхъ шансій которыя централістовъ, отрокъ верховодство въ Австріи було убезпечене стагутомъ выборчими и специальными законами. Однѣль вѣдь постановы выборовъ до рады державы були зостали и на дальше таї, якъ були оси, то вое заходилобы небезпечность, що централісты при першой дрогдїй случайности можабы зновъ прійти до верховодства въ Австріи. Цѣсарь тає небезпечность вже устроене новою реформою выборчою. Славле съ Нѣмцями-дѣржавателями все будуть мати въ руцѣ добр

жавной большо́тъ надъ централистами чи въро-
консистѣнными. Теперь заходитъ важне пытанье:
чи по санкціонованю реформы выборчои буде
дальше фунгувати палата пословъ, выбрана еще
на пôдставѣ давнаго закона выборчого, чи може
гр. Таффе, взглядно цѣсарь, развяже теперѣшиу
палату пословъ и розпише новій выборы на пôд-
ставѣ зреформованого закона выборчого. Пытанье
се дуже важне; по справедливости повинна та-
перѣшиа палата пословъ бути розвязана а то
длятого, бо недавно санкціонована реформа вы-
борча покликала до участи въ выборахъ пословъ
такожъ обывателївъ платячихъ б зр. постояннаго
податку т. зв. Fünfguldenst ppeneg; тѣ отже новій
выборцѣ — а есть ихъ около 100.000 въ цѣлой
Австріи — новинній мати отъ хвили санкціоно-
ваня реформы выборчои овоихъ застуниковъ въ
радѣ державной; а если палата не буде розвя-
зана то пару лѣтъ еще новій выборцѣ не будуть
могли користати зъ приолучуючого имъ права и
не будуть мати овоихъ застуниковъ. Такъ само
зъ большихъ посѣлостей въ Чехахъ осталобы
таки до конца сесіи больше пословъ централистовъ,
нѣжъ посля реформы повинно ихъ бути.

Чи правительство рѣшится розвязати теперешніу палату пословъ, — доси не звѣстно. Дневники автономистичній промовляють за тымъ и за охочують правительство, доказуючи, що удержувати до кінця сесіи фракційну опозицію, с. е. львицю въ теперѣшній си силѣ — не лежить въ интересахъ правительства, тымъ больше, що при новихъ выборахъ правиця (автономисты) вийшли значно скрѣпленою, въ значно большому числѣ пословъ, а тогды для правительства буде би и въ тѣмъ взглядѣ лучше, що оно не потребовалобы числитися съ поодинокими членами правицї. Правительство очевидно побоюєся, щобъ правиця вийшовши зъ новихъ выборовъ сильно скрѣпленою, не поставила наразъ далеко вдучихъ новческихъ жадань. На те отповѣдають справедливо автономистичній газеты, що правительство не потребує обавлятися того, бо правиця буде складатися, такъ якъ теперъ, зъ пословъ славянскихъ и Нѣмцѣвъ-консерватистовъ, а нѣмецко-консерватисты именно будуть сильно скрѣпленій Партиї правицї и на дальшѣ потребували бы посерединчуячого кабинету, а кабинетъ зновъ зъ своєї сторони мoggby енергичнѣше ступати до рогою реформъ.

(Въ вышне-австрійскомъ соймѣ) поставилъ комисія администраціи на петицію краевого та варнотва селянъ внесенье о змѣнѣ соймового статута выборчаго. Соймъ поручае выдѣлови краевому, щобы на слѣдуючої сесії сойму предложить проектъ закона о змѣнѣ статуту выборовъ до сойму а притомъ держався слѣдующихъ точокъ основныхъ: 1) Право выбору має отбуватися въ поїхъ тѣлахъ выборчихъ безпосередно тайнымъ отданьемъ голосу; 2) число пословъ сельскихъ має бути збольшено при рівночасномъ збольшенню пословъ зъ прочихъ групъ выборчихъ; 3) право выбору въ сельскихъ и промысловыхъ округахъ має кождый обыватель, котрый платить 5 зр. рочно податку зъ додатками державными. Соймъ принялъ тое внесенье комисіи. — И въ Зальцбургомъ соймъ пос. Линбахеръ має поставить внесенье, щобы краева ординація выборка була змѣнена въ дусѣ санкціонованої реформы выборовъ до ради державної.

ЗАГРАНИЦЯ

Россія. Телеграмы зъ Петербурга доносятъ о близкой димисіи министровъ Толстого и Бунге. Мѣсце Толстого мавбы занять гр. Петръ Шуваловъ, а мѣсце Бунга бувшій мин. Абаза.

Journal de St. Petersbourg доносить, що
планы англійской ваглідомъ Египту еще не зоста-
ли удѣленій державамиъ, воѣ отже вѣдомости
прихильномъ або неприхильномъ усposобленіи
державъ супротивъ тыхъ плановъ, суть перед-
васній. — Хотій може бути, що Англія не пред-
ложила еще формальнихъ плановъ, — то все таки
рѣчь певна, що межи кабинетами англійскимъ і
французскимъ ведутся оживленій переговоры въ
справѣ будущого урегулївания спрavъ въ Египтѣ
особливожъ въ спрavѣ контролѣ надъ Египтомъ.

Италия. Въ Италии отбувается теперь кампания выборчая до парламенту. Синъ разъ выборы отбуватися будутъ вже по послѣдній новаго законопроекта избирательного, на подставѣ загального голосования. Министеръ президентъ Депретисъ ставитъ яко кандидатъ выборчай въ окружъ Стаделля и тамъ выголоситъ бесѣду, котрою занялася праса Европы. Депретисъ въ свой промовѣ сказавъ, что Италия жіе съ всѣми державами въ найлучшой пріязни. Праса австрійска разбирающа бесѣду Депретиса пронично отзываєся особливию до его высказу о политическихъ отношеніяхъ Италии до заграницѣ, а именно до Франціи и Австріи. Народъ италійскій палас ненавистью къ Франціи и Австріи; токъ ненависти не замѣжаетъ Депретисъ однімъ словомъ. Италия ирредентистка выявила и послѣдній часъ въ Тріестѣ свои навѣтніи претенсіи до Австріи. А що Австрія до конуе миръ съ Италию, — то се чинять только чудеса въ Италии.

Туреччина. Порта же пебъюъ выдали
отповѣдь на поту зъорда Диференъ о выходѣ
войскъ англійскихъ зъ Египту.

НОВИНКИ

— При дополнительномъ выборѣ изъ меньшихъ послѣдней до рады погрѣвной въ Станиславовѣ для 10

с. м. выбранный зоставъ кандидатъ рускій п. Петро Литвинець якъ и вйтъ зъ Тязова 150-ма голосами. Другій кандидатъ такожъ Русинъ (селянинъ-вйтъ) доставъ 14 голосовъ, а польскій кандидатъ обыватель Яблоновокій зъ Загвоздя отримавъ 1 голосъ.

— Религійный фондъ побольшился за послѣднихъ 12 лѣтъ о 55.755 зр., а то зъ того, что черезъ той часъ вакувало 12 крылошаньскихъ посадъ гр. к. обряду, именно спершу 6, оттакъ 4, а теперь 2. Такимъ способомъ ощадило правительство тыхъ 55.755 зр., не вчисляючи процентовъ отъ той сумы.

— Товариство русскихъ дамъ рѣшило и сего року
школьного удерживать дѣвчину-сироту, которая у-
чится въ публичной школѣ. Дальше рѣшило тое
товариство устроити въ день передъ св. Дими-
триемъ забаву съ танцами въ великой сали „На-
родного Дому“, въ котрои чистый доходъ буде
призначеный въ користь русскихъ дѣвчатъ-сиротъ,
котрой учатся въ публичныхъ школахъ. На ту
саму цѣль устроятъ тое товариство при конца
падолиста с. р. одно представление театральне.

— Ставропигійску канцелярію и Успенську церковь посѣтили дnia 11 л. с. м. маршалокъ дръ Зыблікевичъ, артистъ п. Янъ Матейко, гр. Тадей Дѣдушицкій съ женою и колька іншихъ особъ. Гостей сихъ опроваджуванъ сеніоръ Ставропигійскаго Інституту сов. В. Ковальскій. Всѣ они оглядали гдяякій уваги доостойній древности, находящійся въ церквѣ и въ комнатахъ канцелярії. Особливо п. Матейко приглядався дуже пильно всякимъ стариннымъ памятникамъ и высказувався о нихъ дуже похвально; обѣцявъ навѣть, що вымалює самъ портретъ Єремії, патріярха царгородского, который основавъ в утромъ Ставропигійскій Інститутъ; бажавъ лишь, щоби той портретъ бувъ установленый въ церквѣ. Сов. Ковальскій подякуувавъ п. Матейкови за сю обѣцянку и заявивъ, що портретъ буде установленый посля его желанія.

— Духовна мисія тверезости отбулась въ дніяхъ 26—28 л. вересня с. р. въ Бужку коло Золочева. Першого дня розпочалась мисія великою вечериною и сповѣдею народу, почтмъ о. К. Винтонякъ выголосивъ проповѣдь „О дарахъ св. Духа“ и о важности духовної мисії. На другій день приспѣли крестий процесії съ своими священиками зъ Скварівни, Підлѣсся, Острівчика, Розважа, Пѣтричъ, Ожидова, Закомара и Бѣлого Каменя. Зъ Бѣлого Каменя надосцивъ такожъ лат. священикъ Ст. Курысь. Въ сей день выголосивъ уkońченый богословъ п. Т. Цегельскій проповѣдь „О значеню св. креста“, а по соборнѣмъ акафистѣ „О любвѣ“. Торжественне богослуженье отпра- вивъ о. деканъ К. Бѣлевичъ зъ Утѣшкова. По евангелію выголосивъ о. Д. Танячкевичъ хорошу проповѣдь „О милосердію и дѣлахъ милосердія“. По освященню води проповѣдавъ о. Левицкій зъ Пѣтричъ. Третого дня отправивъ богослуженье о. Левицкій, а о. Пачовскій зъ Жуличъ проповѣдавъ „О вѣрѣ и єдинствѣ душъ“. Пополудні о. деканъ уставивъ креотъ тверезости, а о. Танячкевичъ выголосивъ послѣдну дуже поучаочу и прехорошую проповѣдь „О тверезости, пьянствѣ и его наслѣд-кахъ“. Оттакъ отспѣвано „Многая лѣта“ Е. В. Цѣсарю и Впреосв. Митрополиту. Народу було 5 до 6 тысячъ. При тѣмъ торжествѣ присутству- вавъ правительство, комисаръ дръ Е. Пляжекъ зъ Золочева съ трема жандармами.

— Подчасъ отвореня року школьнаго въ львовскому университѣтъ представившися намѣстникowi гр. Потоцкому академичный сенатъ, которому тойже робивъ замѣты, що университетъ находится не въ найлучшомъ станѣ, позаякъ много катедръ есть необсадженыхъ, одній профессоры выѣзжаютъ на урлопъ, а други пильнують мандатовъ посольскихъ або хоруютъ. На се замѣтивъ ректоръ др. Радзиншевскій, що слабости профессоровъ сенатъ не въ силѣ повздержати, а урлопъ дає самъ министръ а що вирочимъ намѣстникъ мусить певно информуватись зъ газетъ, котрї такъ занято нападають на львовскій университетъ, голосячи свѣтови его нѣбы-то ушадокъ. Намѣстникъ отповѣдѣтъ на се, що онъ сї информацію бравъ не зъ газеть але мас на те урядовій доказы. Такъ ось скончиває сей переговоръ намѣстника гр. Потоцкого съ академичнимъ сенатомъ.

— Товариство „Академичне Братство“ устроило вчера понедѣлокъ дnia 9 л. с. и. въ комнатахъ своихъ и „Рускои Бесѣды“ вечерницѣ. Въ потушномъ словѣ поднялъ голова товариства Вол. Коцовскій потребу усильной научной працѣ руской академичнои молодежи, бо лише онъ способъ зможеть изнѣрекорѣть всѣмъ лихнамъ обставинамъ добиться такого стацонища въ науцѣ, яке вже отдавна занимаютъ другой славянскій народы, пр. Чехи, котрѣ вже посѣдаютъ свой национальный университетъ. Сѣни выпали дуже хороши тов. Цеглинський отдекламиувавъ съ добрымъ звучьнемъ рѣчи „Каменаръ“, стихъ И. Франка отчитъ мавъ тов. Коцовскій („Поглядъ на значеніе народної поезії“). Вечерницѣ сї зробили и всѣхъ приоутныхъ дуже коротце вражень. Видко, що молодѣжь наша академична швидко радо бересь до працї, къ чому впрочемъ въ звітѣ товариства „Академ. Братство“ (передѣлѣтъ „Дружний Лихварь“) якъ все такъ и терь знаходить захочутъ въ помочь.

Нельзя сказать, что въ газетахъ, якъ „Dziennik Polski“, „Gazeta Narodowa“, и „Слово“ подаются вѣсти про оправдание русскій, подаютъ иерарь нашу часовницу яко жертву таинствъ, о которыхъ мы иѣчего не знали. Противно, часто заслуживъ такихъ вѣстей подаютъ за жертву другой газеты, якъ пр. зре-
бникъ „Слово“ въ ч. лѣ 234-омъ, пишучи въ заголов-
ковой статіи о нашей Виреосв. митрополитѣ Сера-
братовицку. Тако поступование тыхъ газетъ и

— В Жукова пос. городенского пишут намъ, что въ днѣ 11 на 12 ж. октября у тамошнего священника отодола съ пѣльмъ сего-рѣтныхъ зборомъ вартости 2—3.000 зп. Шкода неизбѣжна.

— Въ працѣ п. Александра Кониского, радио-губернатора Кіева, противъ редакторовъ "Киевлянина" и Пахнова о судьбѣ чести заслуженные (доказаніе), яко доносятъ телеграфично до "Одесскаго Вѣтника", узнать киевскому суду вырокомъ тѣ днѣ 11 и 12 ж. обжалованаго п. Пихна винимъ и засудить сго на 100 рублей нары або на 2 мѣсяца аресту. П. Пихно отычавшися тѣмъ, что робитъ все раздоры такъ въ лонѣ тамошнаго профессорства университету, яко и въ лонѣ членовъ мѣской рады. Кроме того есть п. Пихно заслуженный неприхильникъ Румыніи.

(Дробій вѣстя.) Во Львовѣ умеръ Еммануилъ Милковичъ, книгарь, въ 54-омъ роцѣ житїя. — Въ Монахію умеръ фольклористъ Гальський, забетный коментаторъ классиковъ грекихъ и латинскихъ. — Въ Испаніи умеръ главный богачъ Сантоса, оставилъ свой dochї 15.000.000 зп. Покойный бувъ колись кашельщикомъ.

— Въ Долинѣ и Молодоградѣ, дек. товмацикого, построено новій деревяній церкви, а въ Лопушанахъ, дек. зборовскаго, обновлено хороши церкви. — Въ неділю перебаджла черезъ Львовъ жена киевскаго губернатора Дrentеленя съ своею родиною и службою, удачно до Вѣднія. — Въ честь Матеїки, который приѣхалъ до Львова, отбувся второю вечеромъ походъ смолоскипами и рецензіи у маршала. — Статуты товариства урядниковъ почтовыхъ цѣлонъ Передньавіи затвердилъ министерство. — При гашеніи огня въ Татарахъ въ пос. самборскомъ поспалились господарі Артимъ Грышка, его жена и 8-лѣтній ихъ сынъ. Грышка и си сынъ до трехъ дніевъ умерли, а самъ Артимъ осталъ въ небезпечнѣйшѣй житїи. — Въ готелю въ Франкфуртѣ арестовано фальшивника австрійскихъ банкнотъ, родомъ Ішайца, купца изъ Цириху. — Въ Праздѣ застрѣлился ветеринаръ военсковъ Альбель, а коли его старый отецъ вѣтшю до комнаты и поблизу сына въ живого, самъ такожь отобразъ себѣ житїе выстrelомъ въ реноуверу.

ГОСПОДАРСТВО и ТОРГОВЛЯ.

— Зборъ и заставы озмій въ восточной Галичинѣ. (Конецъ.) — Бараболъ зародили въ загалѣ хорошо, але даже поуютъ. Около Конычнинъ зброно по 80—100 корпцѣвъ въ морга, надъ Серетомъ по 90 гектолитровъ въ морга, въ околице Каменки Струм. по 80 корпцѣвъ. Около Нароля трета часть бараболъ вже зогнила. Въ по-равномъ зародили бараболъ хорошо, але затѣ зборъ скучній. Въ Збаражскомъ донерва недавно почили копати; такъ само коло Бродовъ, Лопатына, Озеряна, Радехова, где добре зародили. Въ пос. городенскомъ зборъ даже хороши бараболъ, але поуютъ. Дуже поуютъ коло Войниловъ, Ходорова, Роздолу, Журавна, Бирчѣ, Балигороду, Дубецка, а такожь въ Самборскомъ и Переимскомъ. — Кукурудза зародила осого року слабо, хочь и поправилась була по двоїжневѣй погодѣ. — Рѣпакъ въ загалѣ хороший, лише въ околицахъ Мартинова и Войнилова нищѣть хрущики. — Отавы въ загалѣ хороши. Зборъ другїй лѣній, пѣръ зъ першого покосу. Много однакъ луговъ залила вода, и нема що косити. Около Куликова става вже покошена и сухо зброна. Въ Слибциѣ не велика надѣя на зборъ, а коло Балигороду не косять другїй разъ луговъ. Вадовжъ берегомъ Днѣстра и его притокомъ замутила вода всїй маже луги, а въ пос. городенскомъ віздержала посуха поростъ травы. Въ Збаражѣ даже хороша отава, вже въ коницяхъ. Коло Конычнинъ зашиодила отавамъ значна посуха. — Сѣба опознілася, а то ѿ причини слоты, а оттакъ посухи. Въ по-равномъ покончено вже по бѣльшої части заставы. Жито въ бѣльшої части вже застяне. Засѣвъ пшеницѣ добре розпочався недавно. Около Устрикъ долїшніхъ до половины вересни не почилили еще сїятї. Около Бѣрчѣ сѣба жата маже скончена, пшеницѣ донерва розпочато. Въ Переимскомъ та-жѣ донерва недавно розпочалася сѣба; такъ само коло Рудокъ и Комарна. Въ околици Журавна спрвилися скоро съ сѣбою. Озимина по-ходила хорошо. Около Підгасець, Косова, Буча-ча и надъ Серетомъ сѣба маже укічена. Въ Золочевскомъ, Тернопольскомъ, Збаражскомъ, яль въ загалѣ на цѣломъ Подѣлу жито вже давнѣше посѣяне, а пшеницѧ маже скончилася. Додати належить, що обшари добрікъ спрвилися скорше

стъ сїбю, чого не могли доконати сїяніє при меншої силѣ.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Переимської.

Прикладъ зъ львівської семінарії окончившій третїй роць богословія, одній зъ кандидатівъ въ Переимське училище заведене на IV роць богословія: 1) Борисенокъ Володимиръ; 2) Брунечъ Алексій; 3) Вахнинінъ Ігнатій; 4) Голіць Іоаннъ; 5) Грищенінъ Конст.; 6) Дубровичъ Еміль; 7) Жукъ Георгій; 8) Зубриць Мих.; 9) Залескій Іоаннъ; 10) Короловичъ Володимиръ; 11) Константинъ Корн.; 12) Кульчиць Келестинъ; 13) Кіндрічъ Іоаннъ; 14) Кузінь Іоаннъ; 15) Литинський Іоаннъ; 16) Манастырський Юстинъ; 17) Машакъ Іоаннъ; 18) Мельникъ Артемій; 19) Мельникъ Іоаннъ; 20) Паїловський Конст.; 21) Салогубъ Вас.; 22) Салтикевичъ Іларій; 23) Туринський Мих.; 24) Федоричъ Мих.; 25) Царевичъ Гервазій; 26) Яворський Іоаннъ; 27) Ярославичъ Іоаннъ; 28) Янорський Іоаннъ.

До Переимського училищеского заведення принятій на I роць сїдгуючій кандидати: 1) Ревенчукъ Василь; 2) Кінч Тарасіль; 3) Славинъ Пантелеймонъ; 4) Філикъ Михаїль; 5) Коновалъ Іоаннъ; 6) Крохта Антоній; 7) Скізко Николай; 8) Тузъ Дмитрій.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Въ садахъ Завада, ул. Францющанська 4. 7.

Бѣль въ неділю 3 (15) жовтня 1882

ЗОЛОТЫЙ МОНСЬ

оригинальна комична оперетка въ 3 актахъ Д. Млаки. Музика Воробкевича.

ОСОБЫ:

Боніцій Гімпель, референтарь	В. Штюшевський
Паїзовичъ, его дама .	І. Бабровичева
Маріана, ее поклонница	Ю. Іллєнко
Грація, практика студентиня	І. Стевурукова
Парацельсъ	Д. Даниловичъ
Вуїнчаль	І. Бабровичева
Лукетъ	І. Бабровичева
Фунтъ	Е. Підольська
Гісъ	М. Кітаванська
Гаковъ	С. Амброзієва
Акціонарь	Е. Стефурукъ
Шульма Гольдштайнъ, ліхварь	Е. Саповський
Кельнеръ въ готелю	І. Кажинський
Діас въ Вѣдні и въ Висбаденѣ.	

ЗАКОНЧИТЬ:

ШКОЛЯРЪ НА МАНДРОВІЦЬ

народна оперетка въ 2 актахъ В. Лозинського. Музика М. Вербицкого.

ОСОБЫ:

Гаврило Мамалай, вѣйтъ .	Е. Саповський
Остапъ, его синъ .	Д. Даниловичъ
Харалампій Черепаха, ресентій	К. Найдвіцький
Мокрикъ, его жінка .	Е. Підольська
Гавдія, ихъ донька .	Ю. Іллєнко
Маруся, ее подруга .	М. Кітаванська
Лущинко, академікъ львівський	І. Бабровичева
Стеванко, урядникъ	С. Стефурукъ
Діас въ самборській околинѣ.	

Цѣни мѣсяць звичайній. Початокъ съ год. 7.

Курсъ львівський тѣ дні 12. ж. жовтня 1882.

платить	жадають	валютою	
		р. кр.	р. кр.
1. Акція за штуку.		316	319
Жолти Кар. Лідлъ, по 200 р.		170	173
лівів.-черн.-яє.	по 200 р.	25	25
Банку гіл. галицьк.	по 200 р.	305	309
2. Листы заст. за 100 р.		99	100
Общ. предп. галицьк.	по 5% а.	50	50
"	по 4% а.	91	92
"	по 5% а.	99	100
Банку гіл. галицьк.	по 6% а.	85	85
Листы дозв. гал. русл. банку п. 6%		101	102
Листы дозв. гал. русл. банку п. 6%		50	53
3. Листы довжній за 100 р.		—	—
Общ. предп. галицьк.	по 5% а.	—	—
Буков. 6% зем. зем.	по 15 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		99	100
Індемізація галицьк.	5% м. п.	50	50
Облиг. комуналн. Гал. банку		100	101
рутин. 6%		101	102
Пожички кр. з. р. 1873 по 6%		19	21
5. Ільоси мѣста Кракова .		23	25
Станіславова		50	50
6. Монеты.		5	5
Дукатъ голландській .		55	65
Ільєнскій .		58	68
Наполеондоръ .		942	952
Наполеоніръ .		970	980
Рубель російськ. срібний .		152	162
наперовий .		117½	119½
100 марокъ вѣмекіхъ .		58	58
Серебро .		—	—

Мимо подвигенного цла

на сколько запасы выстануть — поручас торговля

КАРОЛЯ БАЛЛАНА

во Львовѣ

Гербаты Конго 1/2 киль. зр. 2—1/2 к. Куба	—88
родинной " 3—	—92
Melang de Moskau " 4—	—96
Emperial 5—	—96
найлуч. высокій въ 1·70	—96
Кавы, но сколько запасы выстануть	—104
1/2 кильо Сантосъ 68	—104
Гутамала 72	—104
Лагуайра 84	—104
Свѣчки церковній чисто стариновій безъ жадного сурогату 500 грамовъ або 1/2 кильо — за 50 кильо ар. 52.	(3—2)

Выдаваць карты визитовѣ, сотку по 40 кр. (1—10)

Саломонъ Бардахъ

по Львову, ул. Краковська, ч. 18.

поручас великихъ выборъ рижнородныхъ паперовъ до писанія, рисованія, приборовъ писеменныхъ и галантерейныхъ, якъ такожъ одрѣдеръ котиленовихъ.

Выдаваць карты визитовѣ, сотку по 40 кр. (1—10)

Выдаваць и отвѣчальній редакторъ: Володимиръ Барбінський.

На часъ виїзду редактора отвѣчаетъ за редакцію Антонъ Горбачевский.

Курсъ зборка